

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Interesujące w Krakowie (już dostawa do domu) K 1-40
na prowincyi z przesyłką pocztową 1-40
Prenumerata za grasicą: msk. 1-50, frk. 2-—, rb. 1-—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach piśm i na wszystkich dworcach kolej.

NOWINY

DIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

na wiersz płać 16 hal, na każdy następujący raz po 12 hal, drobne ogłoszenia po 4 hal, od wyrazu (minimum 50 hal). Nadane na wiersz płać 50 hal. Spół na każdą stronę po K 6—, półpół K 4—, Złoty K 20— na tydzień.

Interesujący prowadzi w swoim zarządzie p. M. BUCZYŃSKI

Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2
otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja:
Agencja Sokółowskiego, Pasaż Hausmanna 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1-3

Telefon 840.

Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY

LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustne, telefoniczne i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon Nr. 840) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w binnu ulica Wiślna 2. Reklamacje nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej.

Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi

Proces w Tarnobrzegu.

Telegramy własne „Nowin” od specjalnego sprawozdawcy.

Tarnobrzeg (godz. 10 minut 40). Już od godziny 8 mej powiatowy sąd w Tarnobrzegu był oblegony przez ciekawą rzeszę publiczności, wśród której przeważała żydzi. Przybyli sprawozdawcy piśm krakowskich, lwowskich i wiedeńskich. Z posłów przybyli: wiceprezes Kł. P. P. Skarbek i Małachowski. Posłów Indowców nie ma, mimo depeszy Kanarka do posła Stapińskiego, aby go nie opuszczał. Jak opinia głosi, Indowcy nie przyjechali, żeby wobec chłopów nie uchodzić za obrońców żyda.

Rozprawa, która zaczęła się o godz. 9 rano, prowadzi sędzią dr. Stuh, poseł Wiącek przybył w tow. adw. dra Srońskiego, Mejsza Kanarka broni adw. dr. Hesk, kł. Kanarka, który przewodniczący kilkakrotnie wyzywał do porządku za nietaktowne ataki i rżnięcie inynacny.

Kanarek zaprzecza, jakoby Wiącekowi zarzucał branie pieniędzy i łapówek za wyrobienie koncesji szynkarskich — i oświadcza, że do winy się nie poczuwa, prowadzi jednak dowód prawdy na okoliczność, że Wiącek i Paduch chcieli rzekomo za pomocą w wyrobienie koncesji pożyczć 9000 koron na fabrykę dewocyonaliów. Jestto omiwanie aktu okarżenia. Rozprawa potrwa niewątpliwie do późnego wieczora.

Tarnobrzeg. (Tel. wł.). W dalszym ciągu rozprawy przesłuchano dwa żydów: Wieceznera z Dukli i Kropia z Rozwadów, którzy pod przysięgą zeznali, że p. Paduch z Wiąckiem chcieli od nich pożyczć 9000 kor., obiecując za to poparcie w sprawie koncesji szynkarskich.

Tarnobrzeg. (Tel. wł.). Wielkie zdziwienie wywołuje fakt nieobecności posłów ludowych, a zwłaszcza p. Stapińskiego. P. Stapiński na telegram Kanarka odpowiedział z Wiednia, że jest chory.

Prasę wiedeńską reprezentuje doktor Reik, znany w Krakowie z okazji procesu Borowskiego i Trudnowskiego.

Wykrycie Radu w Zakopanem.

Dr. Rosen, asystent na Uniwersytecie Jagiellońskim wykrył niedawno w Dolinie Kościeliskiej pod „Pyszną” znaczne pokłady minerałów „barytu”. Mineral ten ma się znajdować w wielkiej ilości w Tatrach. Według przypuszczeń mineralogów ży-

ty „barytu” znajdują się również w nieprzebranych ilościach pod Zawratem i w Dolinie Gąsienicowej.

Badania dra Rosena nad wykrytym w Tatrach barytem, wykazały znaczną jego promieniotwórczość, co niezbicie dowodzi o obecności radu.

Ruch wyborczy w mieście.

Zebrań komitetu urzędniczego.

Zgodna akcja. — Rozdział mandatów na dykasterie uchwylony.

W poniedziałek wieczorem odbyło się poufne zebranie komitetu urzędniczego w sali klubu poczt. pod przew. radcy dworu Billińskiego. Sekretarzem dr. Banaszkiewicz.

Na wstępie wybrano dwóch wiceprezów komitetu: pp. insp. Winklera i urz. Tow. Wraz. Ub. p. Biskupskiego, oraz dwóch sekretarzy: dra Sikorskiego i dyr. Parczyńskiego.

Następnie rozwinęła się dyskusja nad sposobem rozdziału mandatów na poszczególne dykasterie urzędnicze. W dyskusji zabierali głos pp. dr. Stępień, dr. Gulowski, Niklas, Przybyłowicz i w. i. Uchwalono naprzód zgodzie, aby układając listy kandydatów obchodzić tylko 8 mandatów, a 2 mandaty zachować w rezerwie, poczem przystąpiono do rozdziału mandatów między poszczególnymi dykasteriami według klucza cyfr wyborów w każdej grupie urzędniczej. I w tej mierze przyszło również do zaadnotowania zgody — i o-kazało się, że w ramach owych 8 mandatów mieszczą się wszystkie apetyty poszczególnych grup. Jak mandaty zostały rozdzielone między dykasterie, tego ze względu na poufność uchwał ogłosić na razie nie możemy, zaznaczamy jednak, że wyrażono zapatrywanie, iż nauczycielom należy za-gwarantować obecny ich stan posiadania, t. j. 2 mandaty.

Liczne to zebranie swym powagą przebiegiem i zgodnością uchwał dobrze świadczy o organizacyjnym zmyśle urzędników i rolnie ich akcyi zwycięstwo.

Wybory w Kole właścicieli wielkich realności.

Wybory w tem Kole nie są, jak wiadomo wyborami, lecz nominacya, która następuje w drodze kompromisu. W kole tem ustępują obecnie radcy: Sędzimir, Jaworski, hr. Wodziecki, dr. Fierich, Szatkowski, prof. Rosenblatt i Federowicz T.

Obecnie wiadomo już, że nie kandyduje nadal dyr. Sędzimir. Prof. Fierich kandyduje będzie w kole inteligencji, natomiast dr. Dubo-żński wchodzi w poczet kandydatów z wielkich domów — Zapewnione są mandaty dyr. Szatkowskiego, prof. Rosenblatt i T. Federowicza.

Wybory w Kole wielkiego handlu i przemysłu.

W Kole tem wybrani zostaną ponownie wszyscy ustępujący obecnie radcy, z tą różnicą, że w miejsce p. Mendelsburga ojca wstąpi syn. Pozostaną pp. Wachtel, Staniszewski, dyr. Landau i Dattner.

Córka Conillardów została matką i miała wyjść za mąż. Sługa Martinów, sierota, była w poważnym stanie; jej piętnastoletnia siostrzyczka była w poważnym stanie; biedna, kulawa, znana z niechlujstwa wdowa, była przy nadziei.

Co chwila dowiadujemy się o nowej brzo-minotności, albo o rozpadości jakiejś dziewczyny, jakiejś matki i matki dziecinom lub jakiegoś za-mężnego, szanowanego fermiera.

Gorąca wiosna pohnudzała, zdawało się, krą-żące się o ludzi, jak u roślin.

I Janina, której zmysły przesyłały już, niez-celaty, której odtręcona prężyła i dnoże wrażliwa wznosiła jedynie ciepło, otywałe powieści, dziwiła się, pełna odraz graniczącej z nienawiścią, tym niskim zwierzęcym instynktom.

Parowanie się istot oburzało ją, teraz, jak coś przeciwko naturze i jeżeli miała nraz do Gil-berdy, to wcale nie za to, że zabierała jej męża, ale za to, że i ona także wpadła w to powszechne bloto.

Nie była wcale jedną z tych z ludu, w których

W świecie potworów. (Patrz artykuł.)

Wybory w Kole małego handlu.

Socyalista zawarł kompromis z żydami nie-wielkimi w tem Kole i nie będą teraz stawiać swego kandydata, którym miał być dr. Drobner. „Naprzód” domosi, że dr. Drobner występuje się do polecenia par-tyi zrzucić się kandydatury. „Naprzód” pi-śse:

„Kandydatna socyal. w tej kuryi niema widoków powodzenia, a mogłaby być tylko pomocą dla kaha-

ników, usiłujących napowrót opanować Kaźmierz w którym zostali gruntownie pobici.”

Wiedome, że z tej kuryi wyzwał Daszyński

Wybory w gminach podmiejskich.

O sytuacji w tych gminach pisaliśmy już kil-kakrotnie. Obecnie kilka informacji wystarczy.

Na Krowodrzy w I. Kole zwycięstwo kan-tydatury dyr. Guzikowskiego jest zupełnie zapewnione. — W Kole wiejskich wyborów na

niskie instynkty górną. Jakże więc mogła upaść tak samo, jak te bydytę?

Tego samego dnia, kiedy mieli przejechać ro-dzica, Juliusz, polniacz, jej oburzenie i odrazę, opowiadając wesoło jako rzecz zupełnie naturalną i śmieszna, że piekarsz, usłyszawszy, poprzedniego dnia, który wcale nie był dniem pieczenia, jakiś hałas w piecu, myślał, że przypał tam jakiegoś koka-włóczego, tymczasem zobaczył swoją żonę, „która bynajmniej nie wsadzała chleba”.

I dodał:

— Piekarsz zatkął otwór; byłoby się tam po-dosili, gdyby nie mial piekarczyk, który widział, jak jego matka z kowalem wchodziła do pieca i dał znać o widzieli szwadom.

Juliusz się śmiał, powtarzając:

— Każą nam jeść chleb miłosny, gałgany.

Iszna bajka z La Fontaine’a.

Janina nie miała już odwagi tknąć chleba.

Kiedy powóz pocztowy stanął u podjazdu i kiedy się w szybie ukazała rozpromieniona twarz baro-na, serce i pierś młodej kobiety rozszalało nigdy przedtem nieodczuwane wzruszenie.

Ale, zobaczywszy matkę, stanęła oniemiała, prawie oniewierając. — Bronowa w tych sze-ściu miesiącach zimny postarała się o jakie dzieje lat, jej oburzenie, obwisłe policki pocer-wieniał, jakby krwina nadęte; oczy zdąży się za-gasło; poruszała się tylko, podtrzymywana pod obydwa ramiona; jej krótki oddech stał się świsz-czącym i tak utrudnionym, że stojąc przy niej, doznawało się przykrego uczucia.

Baron, widząc ją co dzień, nie zauważył wcale tej zmiany; a kiedy się skarżyła na swoją ustawiczną duszność, na wzrastającą otyłość, odpowiadał: „Ależ nie, moja droga, zawsze ci tak było”.

Janina, odpowiadawszy ich do przeznaczo-nego dla nich pokój, schroniła na co swego, odchodząc od siebie. Potem odwróciła ojca i tuląc się do niego z oczami bez pełnemi:

— Ohi! Jakaż mama zmieniła! Co jej jest, powiedz mi, co jej jest?

(Ciąg dalej nastąpi).

PANI JANINA

Powieść przez Guy de Maupassanta.

59 (Ciąg dalej).

Zapowiedzieli swój powrót na 20-go maja; był wtedy 7 my tego miesiąca.

Oczekiwała ich ze wzrastającą niecierpliwością, jak gdyby poza samem przypięzaniem córki, od-czuwała jeszcze potrzebę tulenia swego serca do serc szlachetnych, potrzebę zwierzeń przed ludźmi zacnymi, nieskazanymi żadną niegodziwością, przed ludźmi, których życie i wszystkie czyny, wszystkie myśli i wszystkie pragnienia były zawsze prawe. To, co teraz odczuwała, było pewnego rodzaju odoobnieniem jej sumienia spośród tych wszyst-kich sumień znieprawionych i chłabiąc nauczyła się adawać, chociaż przyjęła chorobę z wycią-gniętą ręką i z śmiechem na ustach, to uczucie próżni, pogardy dla ludu, wzrastało w niej, roz-wijało się i dochodziło ją co dzień wieści z okoli-czyści napędzali jej serce coraz większą odrazą, coraz większym brakiem szacunku dla bliźnich.

Piękne podłogi

Wiedeński Bank Związkowy
Filia w Krakowie.

Kapitał akcyjny 130 milionów koron. — Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Kantor wymiany z dniem 15-go lipca 1910 r. przeniesiony został do lokalu parterowego (Rynek główny, Linia A-B Nr. 44).

L. Weindling Grodzka 26
KRAKÓW

przyjmuje wkładki w ra-chunku bieżącym i na książeczkę wkładowe.

Większe kwoty wypłaca bez wypowiedzenia. — Podatek rentowy opłaca Bank z własnych funduszy. Kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty, przy-jmuje zlecenia na giełdy krajowe i zagraniczne pod najdogodniejszych warunkami.

Krowdzy rywalizują pp. Zbroja z Chwałskiem.

Na Półwini Zwierzyńskim przeciw p. Dądkowi występuje dwu kandydatów: p. Migdziański i zabawy p. Matz.

Na Zbrojówkę kandyduje przeciw Czabrytowi p. Batko.

W gminach Ludwinów i Dąbie, które 71 kwietnia wielce zostaną do miasta, wymieniają (jako przynależnych) kandydatów p. Dłubzkiego (w Ludwinowie) i dr. Szarka, znanego w szerokiej kołach pedagoga.

Czarna Wieleś.

Zgromadzenie przedwyborcze odbył się 13 b. m. w sali posiedzeń radziskich i maszyn na „Kotłownię”.

Przewodnicząc obradom r. m. J. Perot, który w obszernym obronie przedstawił pracę w komisjach Rady miejskiej dotychczasowego przedstawiciela tej dzielnicy i przedstawił korzystać tak moralnie jak materialnie obywateli tej dzielnicy z powodu jej przynależności do Krakowa. Radca Perot zaznaczył, że Kraków, jako dawna stolica Polski, musi posiadać reprezentację nie tylko gospodarczą, tylko, ale także szczerze narodową.

W dyskusji, jaka się rozwinęła, wyrażono uznanie p. Misiorowiowi za jego dotychczasową działalność w Radzie miejskiej. P. Zatorak wyznał, że zebranie może spokojnie jego kandydaturę na nowo ogłosić, to samo z naciskiem powtórzył p. Skóra, powołując się na to, że ciągłość w reprezentacji jest pożyteczna dla dzielnicy.

Kandydaturę przeto p. Franciszka Misiorowskiego przyjęto przez akłamację i uchwalono ją popierać.

Na Grzegorzach.

Do 12 marca b. r. odbyło się posiedzenie komitetu wyborczego dzielnicy: Grzegorzki-Piaski. Po otrzymanej dyskusji uchwalono, aby od kandydatów na radę miejską żądać obowiązkowego oświadczenia na następujące postulaty:

- 1) Wybrany radca zwoła wiec ogólny wszystkich nowo-przyłączonych dzielnic w sprawie aneksji rewerend democyjnych oraz zmiany § 16 noweli do ustawy budowlanej.
- 2) Obowiązującą się do interwencji w razie rzeczywistego pokrzywdzenia obywatela przez organ miejski.
- 3) Zwoła co pół roku ogólnie zebranie swych wyborców w celu poinformowania ich o swej pracy i celom informowania się o ich potrzebach.
- 4) Starać się biegać o przesłanie raportu na same granice miasta, wspólnie do wydanie legitymacji do wolnego przejazdu obywatelom, mieszkającym obecnie za rogatką.
- 5) Gdyby na jednym z wieców uchwalono rady wotum nieufności z powodu niewykonania przyjętych zobowiązań obowiązującą się bezwarunkowo mandat złożyć.

W końcu uchwalono zwołać ogólnie zgromadzenie wyborców w celu wysłuchania kandydatów i odebrania od nich deklaracji.

Kandydatury należy zgłaszać na ręce przewodniczącego komitetu p. Michała Korysa — ulica Grzegorzka 1. 26.

(Redakcja dodaje do siebie, że punkt platy wystylizowany jest niefortunnie i niema w tej formie żadnego sensu. Było kto mógłby bowiem zwykłym wlecie i uchwalić wotum nieufności).

Kandydatury na Krowdzy.

Czytamy w „Głosie Narodu”, że zgromadzenie wyborców krowdzyńskich, które się odbyło w ubiegłą środę, t. j. dn. 8 marca, wyraziło niezadowolenie z poprzednich radców: p. Guzikowskiego i p. Zbroi i dlatego jednogłośnie wybrało p. Stępkę i p. Jana K. Chwałskia na kandydatów. Ponieważ notatka ta wręcz miła się z prawdą, przeto wyborcy z Krowdzy z Kola I i II, którzy byli podówczas na temże zgromadzeniu, oświadczają, iż nieprawdą jest, aby działalność poprzednich radców uległa zasadniczej krytyce i nie uzyskała uznania. S. Stępkę, przez Związek kat. w. real, napadając całkiem niesłusznie na p. Guzikowskiego, nie podał tego nieuznania pod głosowanie, bo byliby się spotkali z należytą odprawą wyborców. Ogłoszenie zaś kandydatów było samowolne, albowiem zgromadzenie było częścią nie wyborów, częścią zaś należało do Kola II. Na licznem, bo przeszło 30 wyborców liczącem, zgromadzeniu, odbytem 4. marca, nie tylko uznano działalność p. Guzikowskiego, lecz jednogłośnie jego kandydaturę zatwierdzono i wybrano komitet z 14 członków.

Z kraju.

Już nie „Andrychau” lecz Andrychów. Od 19 marca nazwa stacji Andrychów już nie będzie przerabiana na niemieckie w przewodnikach kolejowych. Jest to dalsze rozporządzenie ministra Głównego, który już napał piskie słowo „Saybach” z widowni.

Białe. Kolo T. S. L. im. króla Władysława Jagiełły urządził 16 bm. w sali seminarium o g. 7

odczyt prof. Stanisława Matuszewskiego „O treściach Kochanowskiego”.

Wadłowie. Wykład ka. prof. Wł. Machety „O panu Balcerze w Brzezynie” M. Konopnickiej. Wyrobiona już na nas sława ks. prof. Machety, jako prelegenta, ściągająca dnia 5 b. m. liczną publiczność do sali „Sokoła”. I nie zawiodła nas oczekiwania. Prelegent dał nam nadzwyczaj barwny i plastyczny obraz tego wielkiego dzieła, a znakomite ujęcie przedmiotu w połączeniu z wyborną dykcją i artystyczną deklamacją, złożyły się na niezrównaną w pamięci chośd.

Dalsze powszechne wykłady uniwersyteckie obejmują wiele innych interesujących tematów.

Na 19 b. m. zapowiadany jest wykład znanego badacza powiatu wadowickiego prof. Teofila Klimy o „Klasztorze w Żebrzydowicach”. Wykład ten, budzi tak ze względu na swój temat, jak i na osobę prelegenta wielkie zainteresowanie.

Z Chrzanowa.

W dniu 19 b. m. odbyło się w sali Rady powiatowej walne zebranie chrzanowskiego oddziału Tow. pedagogicznego przy bardz. liczny udział członków i gości. Obrady zgalił prezydent oddziału S. Polaczek, poczem uchwalono zarządowi absolutywnie.

Kulminacyjnym punktem obrad była dyskusja nad „Projektem pragmatyki służbowej dla nauczycieli” — ogłoszonym przez Zarząd Główny P. T. P.; w dyskusji tej zabierali kilkakrotnie głos: K. Bąk, J. Fordzik, K. Plonka, J. Kleński, J. Rab, K. Rapikevicz, dr K. Smoleń, Fr. Terlecki, W. Tomczyński, dr K. Woynarowski, prezes i inni. W rezultacie poczyniono pewne zmiany i poprawki, a ogólnie wyrażono życzenie, aby cała ośnośie pragmatyki, wszelkie wyrażenia takie, jak: kwieskowania, sustentacja, suspensja itp. — zamieniono na wyrażenia czyste polskie.

Z porządku dziennego nastąpił wybór trzech członków Zarządu w miejsce wylosowanych na sesji Zarządu w dniu 31 stycznia. Na wniosek reagenta K. Bąka wybrano przez akłamację: Annę Dietrich, Jana Raba i dr K. Woynarowskiego.

Wreszcie zgromadzenie uchwaliło jednomyślnie następujące wnioski:

a) Wniosek dr K. Woynarowskiego: „Walne zebranie uznając przeniesienie pp. Greisów (Kierownika szkoły i nauczycieli) z Żelazna na gorz i dla nich nieodpowiednia posadę, w Radziszowicach — za wyrażoną tymi bojuownikami polską kulturę ciężką krzywdę, protestuje przeciw temuż niezgodnemu z prawem polskiemu i polskiemu, oraz ministerstwu wyznań i oświaty”.

b) Wniosek K. Bąka, J. Raba i dr K. Woynarowskiego: Walne zebranie uznając niezbędną konieczność utworzenia szkoły średniej w Chrzanowie, uchwala jednomyślnie podjąć myśl zorganizowania takiej szkoły i poleca Zarządowi oddziału, aby w porozumieniu z Kola I i II, oddziałem okręgowym T. O. L. (w Krzeszowicach) oraz gwardiami sokołami w powiecie chrzanowskim, zawiązał jak najrychlej „Towarzystwo szkoły średniej w Chrzanowie”.

c) Wniosek K. Plonki: „Walne zebranie poleca swemu Zarządowi, aby wniósł nałożenie uinotywaną petycję do Rady szkolnej krajowej o przeniesienie wszystkich miejscowości w powiecie chrzanowskim z IV. klasy placu do III. — z chwilą, gdy odnośna uchwała sejmowa otrzyma sankcję”.

Sprawa cegielni w Wieliczce.

Z Wielickiej pisał nam:

W tych dniach rozstrzygnięto się w wielickiej radzie miejskiej kwestya zasadnicza, jak wiadomo gmina wielicka postanowiła wystawić cegielnię, na której budowę uzyskała znaczną pożyczkę z funduszu krajowego. Istotnie znany zapewne towarzysząc radcom okólnik Wydziału krajowego, zastrzegając przy inwestycjach, na które Wydział kraj. udziela pożyczek, pierwszeństwo firmom krajowym; piodając wałotę od kraju, powinny w kraju pozostać — a gminy winny pozować się do obowiązków popierania przemysłu krajowego, skoro to z korzyścią dla siebie zrobić mogą. Najbardziej inwestycją w cegielni jest urządzenie mechaniczne, składające się z maszyn parowych i kotła, oraz specjalnych maszyn do wyrobu cegieł. Jakkolwiek w radzie miejskiej w Wieliczce zasiadają osoby, które z tytułu swego wykształcenia mają teoretyczne pojęcie o tem co jest maszynami, to jednakże uważamy za zupełnie słuszną, że rada m. uznasz za stosowne powołać specjalnego doradcę fachowego w osobie doświadczonego technika i zarazem dr. szkoły ceram. p. Rollego, najpewniej zapewne w kraju sławnego spraw cegielniarskich. Co za tem idzie opinia p. Rollego powinna być to bezwzględnie decydująca. O ile wiemy, p. dr. Rolle oświadczył się za postawieniem w nowej cegielni maszyn parowej i kotła, jak to zresztą ma miejsce we wszystkich bez wyjątku większych cegielniach w kraju. Zażądano o-

feru od najpoważniejszych firm — i okazało się, że najtańszą ofertę przedłożyła największa kraj. fabryka maszyn „Alliet” ale dachy, będące przekonaniami, że tylko to może być dobre, co z p. p. kraja zostanie sprawdzona, w ostatniej chwili doradcy wprowadzenie do cegielni (zamiast maszyn i kotła) lokomobil, która ma być tańszą od maszyn. Zatem jest prawdopodobnie zalecać lokomobil jako tańszą i rzekomo oszczędniejszą maszynę popęgową, ale praktyka dotychczasowa wskazuje, że specjalnie w cegielniach przy ruchu niejednolitym i nierównomiernym lokobile okazują się wysoce niepraktyczne i nieekonomiczne, a co najważniejsze często zawadzające. Nigdzie też w prywatnych cegielniach, które prowadzone są po kupiecku, nie widujemy, aby lokobile miały w użyciu. A nie mało ważną jest też okoliczność, że żądano z fabryk krajowych lokomobil nie produkują. Nie chcemy w tym natrętnie przychodzić, dla której lokobile klasy są w Wieliczce popierali powahs afar, nie bójmy się też rozpatrywać dalszych zakulisowych stron tej afary, jednakże liczyć się z tem należy, iż jeśli rada miejska wprowadziła do cegielni lokomobil, to zdemontować fawchów oszczędności nieć nie będzie, natomiast narazi się na poważne kłopoty, a weździe też w kółkach z Wydziałem krajowym — ale za to znowu blizadzie się tysięcy koron wyjedrądo do naszych najsejdo-ciejszych poza rancie kraj.

Radami członkom wielickiej rady miejskiej dobrze zastanowić się nad tą sprawą, od której zależy normalne funkcjonowanie cegielni.

Morderstwo czy samobójstwo?

W Gwódnem znaleziono przed kilku dniami adwokata dra Fryderyka Kornfelda, człowieka młodego, przed rokiem dopiero tam osiadłego, w jego mieszkaniu zastrzelonego. Lekarskie skonstatowały, że strzał padł w głowę z prawa lewego ucha, a kula wyszła czczką nad prawem uchem. Stwierdzono nadto brak gotówki około 1000 kor., które Kornfeld w dniu tym podjął. Wdrożono śledztwo dotąd nie wykazało, czy zachodzi tu samobójstwo, czy zbrodnia.

Jest możliwość, że Kornfeld został zamordowany i obrabowany, ale też jest i możliwość, że Kornfeld zastrzelił się sam rozmyślnie lub przypadkowo, a ktoś skorzystał z zamieszania i obrabował trupa.

W świecie potworów.

(Patrz ilustrację).

Sztuka dekoracyj i wywołująca złożenia prawdziwość została doprowadzona w zagranicznych teatrach do prawdziwej doskonałości, wobec której posuwający się po niebie kłaki, by, łan falujące morze na naszej scenie, są dzielnością zabawkami. Szczególnie pod tym względem celują teatry amerykańskie, w których jeżeli n. p. przedstawia się scenę, gdzie wielki okręt na morzu przełama na pół barge rybaków, a ludzie w niej się znajdujący toną, widzi się to wszystko, jak w rzeczywistości.

Także w teatrach angielskich sztuka dekoratorska jest bardzo rozwinięta. I tak dziełach rycina przedstawia scenę teatru „Drury Lane” w Londynie, na której robli się przygotowania do wystawienia baletu scenicznej sił „Tanclo Paluch”. Na przedzie widzimy, jak się „budują” obramowa jednej z mniejszych postaci i potworów w cudownym kraju, do którego Kornfeld, bohater sztuki, wydrapuje się po tyście od grochu.

Z krakowskiego ochotniczego Towarzystwa ratunkowego.

U nas inaczej — inaczej — inaczej!

W 1899 roku na walnem zgromadzeniu krak. ochotniczego Tow. ratunkowego, zbytniem krótko, jednogłośnie przyjęty, by wydział zwrócił się do wszystkich pp. notaryuszów w Krakowie i jego okolicy urzędujących, aby przy trafiających się im sprawach testamentowych raczyli zwracać na uwagę czynników rozporządzenie ostatniej woli na Tow. ratunkowe.

Wydział wówczas rozesłał takie listy nie tylko do pp. notaryuszów w Krakowie i jego okolicy urzędujących, lecz do całej zachodniej Galicji i także do przew. Duchowieństwa.

Niestety, dotychczas z całej tej ówczesniej akcyi żadnej z gół nie było korzyści! Krakowskie Tow. ratunkowe, istniejące niepełna 20 lat, nie może się dotychczas pozyszczyć żadnym legatem, jakkolwiek w tym długim szeregu lat mało nie jeden filantrop, który poczynił zapisy na dobroczynne instytucje. I przed kilku tygodniami zmarła w Krakowie osoba, która poczyniła liczne zapisy na cele dobroczynne, z pominięciem, jak zwykle — Tow. ratunkowego. To spowodowało podписание, że na najbliższem posiedzeniu wydział ponowii powyższy wniosek, ale zmodyfikował go, mianowicie, aby Tow. ratunkowe znaczną ilość takich listów kilka razy rocznie wysyłało do pp. notaryuszów i przewleblenego Duchowieństwa, urzędujących w Krakowie i jego okolicy.

„Gotta catch lapiem” etc. — Może to narzeczcie poskutkuje.

U nas i we Lwowie onegdaj pewna obywatelka poczyniła liczne i bojne zapisy na różne cele dobroczynne, z pominięciem lwowskiego Tow. ratunkowego.

Tak u nas! A teraz proszę posłuchać. Piana wieścińska podają, że przed kilku dniami zmarła w szpitalu powszechnym w Gracu 69 lat licząca kobieta M. M., która przez ostatnie 15 lat żyła jak zabazkra i nabożna, powszechnie za niedzarkę (Prindnerin). — Przez cały ten szereg lat nie opalała swęj izdebki na poddażu, mleko lub żupę przegrzewała sobie u sąsiadów. Krótko przed śmiercią wezwała do swej ubogiej izdebki notaryusza, któremu wręczyła księżczyki wkładowe, papiery wartościowe i klejnoty, ogólnie wartości 230.000 koron. Za poradą notaryusza sporządziła ostatnią wolę, robiąc swym spadkobiercą bliźkiego krewnego swego, buchaltera fabrycznego we Florisdorfu kolo Wiednia, zaś o kolo 150.000 koron zapisała na różne cele dobroczynne, między innymi na szpital dziecięcy i na Towarzystwo ratunkowe w Gracu i inne stowarzyszenia humanitarne.

Niestety u nas inaczej — inaczej — inaczej!

Dr A. B.

członek wydz. krak. ochot. Tow. rat.

Naokoło sceny i estrady.

Z sali koncertowej.

Wczorajszy popis uczniów Instytutu muzycznego przekonał dowodnie każdego nie przedzroczonego słuchacza, że umiejętnie prowadzona szkoła muzyczna potrafi wydawać bogate plony. Zasięgi pani Uniluowej, będącej pierwszorzędą siłą pedagogiczną w tym Instytucie, a więc i w naszym mieście znalazły odpowiednicie w grze p. St. Herarłowicz, wykonawczy walcu p. St. Sautera, prześlicznie odegranego z akompaniamentem orkiestry kapelmistrza p. Hocka. Zarówno szereg tańców, wykonany przez p. Ol. Kaufmana, jak i reszta produkcji uczniów tej artystycznej i celowo prowadzonej szkoły, złożyły się na gorące uznanie ze strony publiczności. Instytut muzyczny ma wielką przyszłość przed sobą, skoro dotychczasowa praca profesorów tej niedawno założonej szkoły wykazała, że miasto nasze ma gdzie kształcić młode pokolenie, z którego w przyszłości nie jedna wybitna artystyczna gwiazda roznosić będzie imię tej szkoły, już już zaszczytnie znanej.

Czysty dochód z produkcji nieznosy Instytutu muzycznego przeznaczono na cel dobroczynny.

Andrzej Bylica.

Z teatru miejskiego. W tragedji Eurydyki, „Hypolitos Fedra”, którą teatr krakowski wystawił w sobotę dn. 18 bm. grają pp.: Wysoka (Fedra), Arkawinówna, Bronisława, Turonowiczna, Barwińska, Morowiczówna, Ruszczyówna, Kopczewska, Borzewska, Modzelewska, Nowakowska, Jarzewska, Zarzycka, Rommówna, J. Węgrzyn (Hippolitos), Sosnowski, Stępkowski, Stanisławski, Bojanowski, Boehle i w. i.

Z teatru ludowego. Do soboty codziennie dane będą „Krowdzyńskie zuchy”. W sobotę przedostatnie przedstawienie, odegrana będzie wyborna komedia M. Bałuckiego: „Sprawa kobiet”.

W niedziele poezginalne przedstawienie „Sprawa kobiet”.

Repertuar teatru miejskiego.

Wtorek: „Nieszczęśliwe tancerze”,
Środa: „Legenda z Erymu”,
Czwartek: „Wielkie”.

Z sali sądowej.

O podpalenie 4 kradzieży.

Przed trybunałem przysięgłych, któremu przewodniczy T. Raskowski, oskarża prok. Rostawicki, broni adw. Z. p. kowski, odbyła się wczoraj rozprawa przeciw 30 letniemu Marcowi Stannusce, urodzonemu i zamieszkałemu w Radzie kameralnej (pow. Brzeski) obwinionemu o podpalenie i kradzież. Obwiniony starał się we wsi o rok 19 letniej Katarzynę Marszałkównę. O ile jednak dziewczyna zwałęwała z odpowiedzią, o tyle rozmaite „kumoszki” starały się wpłynąć na nią, by z „naręczonym” zarwała. Stannuszek mszcząc się, podkładał 23 grudnia z r. pod stołodek jednej z nich, niejkiej Stan. Maliszowej i podłożył ogień, skutkiem czego spłonęła stołoda wraz z dobytekimi wartościami 388 kor. Ponadto Stannuszek odpowiada za kradzież 5 kor, kugła i kilku drobnych sprzętów domowych, ogólnie wartości 12 kor. 80 hal. jakiej się dopuścił na szkoda jednej z sąsiadek.

Oskarżony, przesłuchany w śledwie i w wzorzej rozprawie, do winy się nie przyznał, tłumacząc się, że w czasie wybuchu pożaru spał w domu, kor zaś nie kradł. Są to tylko „babskie wymysły”.

Po zamknięciu postępowania dowodowego i wywodach stron, przysięgli zaprzeczyli pytanu w kierunku podpalenia, zatwierdzili natomiast pytanie o przekroczenie kradzieży, wobec czego trybunał wydał wyrok, skazując Stannuszkę na 14 dni areztu.

WŁÓCZKI, WĘŁNY na CZAPKI i ŻAKIETY poleca

C. SZCZAPKOWSKI, Kraków, GÓLECZKA 24

Najtaniej zegarki i wszelkie wyroby jubilerskie zegary i budziki poleca:

Goldwasser w Krakowie (w nowym lokalu) ul. Grodzka 25.

enniki Ilustr. wysła bezpłatnie

